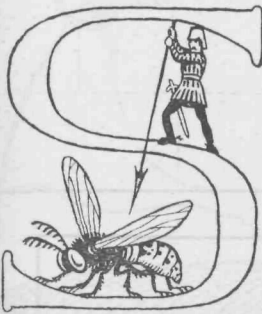

JANEZ BLEIWEIS:

Iskrice življenja.

olnce še ni zašlo, ako se je skrilo za oblake. Tudi sreča naša še ni vselej izginila, ako se mislimo nesrečne.

*

Solza otožnega srca je dostikrat kapljica, ki skozi njo človek šele zagleda mavrico prihodnjega veselja.

*

Luna mila, enaka se mi zdiš pravemu prijatelju; vidimo te šele, ko je solnce naše sreče šlo za goro.

*

Kdor išče stanovitnega veselja v hrupu sveta, je že izgrešil pravo pot do njega.

*

Kakor megle in oblaki le iz zemlje izvirajo, tako izhaja tudi nesreča naša večjidel le iz nas samih.

*

Kakor se zvezde šele prikažejo, kadar noč nastopi, tako se šele razodeva v nesreči prava vrednost človeka.

*

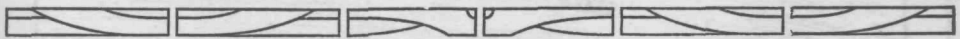
Ne tisti, ki domovino ljubi v sreči, je pravi njen prijatelj, ampak tisti, ki ji ostane zvest v nadlogah.

*

Za vse imej roko na srcu, za enega le srce na roki.

*

Prijatelj, večkrat se podajaj v naročje mile čudapolne prirode. V njej neprenehoma šumlja studenec prave modrosti, ki iz njega zajema ranjeno srce tlažbo, pokoj in srečo.

Zimska burja.

*Burja, burja, oj, ne brij,
o, kako nas mraz pretresa,
in se vijejo drevesa,
kadar, burja, zaječiš!*

*Beži, mrzla, huda burja,
beži daleč za goró
in se več nam ne prikaži,
da nas stresalo ne bo!*

*Hitro burja je bežala,
zvijalo se je drevo,
ali je pred njo bežalo,
ali je hotelo z njo?*

Jan Reginov.

